

מערך הכנה לכנס הקהל הארצי

של תלמידי/ות רשת חינוך חב"ד
ברחבת הכותל המערבי
עשי"ת ה'תשפ"ג

אורה יקרה,

אפניק אערק שיסור כהכנה לכנס הקהה הארצי על תלמידיוות הרשת בעשרת ימי תשובה. האערק מוצע יחד עס מצאת להקרנה בכיתה, והוא מאפשר לק להנחות את השיסור, להוסיף על הכתוב במצאת, להסביר, להפעיל ולהליק בעת הצורך, וכך אלול ונתב את השיסור בהצלחה.

צד כל קטע תוכלו לראות איכו שקופת אהמצאת להקרין יחד איתו.

1.

"קירוב המאור אל הניצוץ"

מה קורה אם מקרבים שלהבת קטנה לאש גדולה יותר?

אם יש בסביבה נר חימום (נרונית) וגפרור, זה יכול להיות ניסוי נהדר. כמובן בזהירות המתאימה. מדליקים את הנר, אחר כך מרחיקים את הגפרור, ומקרבים אותו בחזרה לאט לאט אל הנר. אפשר לראות שהשלהבת של הגפרור 'נדבקת' לשלהבת של הנר.

ראיתם מה קרה כאן? השלהבת הקטנה התחברה לאש הגדולה.

בחסידות קוראים לזה "קירוב המאור אל הניצוץ". בכל אחד מאיתנו יש נפש אלוקית, שהיא כמו ניצוץ קטן. כשמקרבים אותה אל האש הגדולה של ה' – אל התורה והמצוות והתפילה – היא מתרגשת מאד.

הראעת את כה פעק? אישהו רוצה לשתף אולי אתי הוא חש תחושה ככיו?
לראעה, בתפילה שהתרככת והתפולתך בחיות – הראעת אנהו בלב? כה הרצון להתקרב לה?

2.

אעלת הכאן

יש זמנים מיוחדים שבהם מרגישים את זה הרבה יותר. ולא רק מי שמתפלל בכוונה ולומד טוב. כולם. בעשרת ימי תשובה.

התאספנו היום כדי להתכונן לאירוע גדול ומרגש - כינוס הילדים בכותל המערבי. נציגי כיתות ו' יהיו שם פיזית, אבל כולנו נשתתף ונהיה חלק מהכינוס הקדוש הזה. הכינוס מתקיים דווקא בעשרת ימי תשובה. אלה ימים קדושים ומיוחדים, הזמן הכי מתאים לערוך בו כינוס של תורה ותפילה, קרוב מאוד למקום הכי קדוש בעולם. קרוב לה'.

מה מכיר אכס הכותל המערבי?

[לתת לילדים לענות. סביר שמהר
מאד כולם יגידו: בית המקדש,
כמובן]

הזמן תלמיד לקרוא,
או קרא בעצמך מתוך המצגת:

הרבי מסביר לנו:

כשהולכים לכותל, זה לא סתם טיול. הכותל מזכיר לנו מה היה כאן פעם. הוא מזכיר לנו את בית המקדש. כשאנו עומדים ליד הכותל, שריד בית המקדש, זה מרגש. כל אחד מרים את העיניים למעלה ומרגיש כמיהה ורצון חזק שייבנה בית המקדש במהרה בימינו. זהו חיבור אל העבר.

החיבור הזה לא יכול להישאר כמו גלויה יפה או זיכרון מרגש. צריך לחבר אותו אל ההווה, אל מה שאנחנו עושים ואל איך שאנחנו מתנהגים היום. הכותל מזכיר לנו להשתפר, להיות ילדים/ות חסידיים/ות.

וזה גם החיבור אל העתיד, אל הגאולה. במעשים שלנו אנו יכולים להביא אותה. אם ניקח ברצינות את המעמד הזה, ונחליט להשתפר, נקבל החלטה טובה וניישם אותה – נחבר את העבר של בית המקדש אל ההווה ואל העתיד בגאולה העתידית והשלמה.

הרבי גם הזכיר פעם "שזוכים ונמצאים על-יד כותל המערבי שריד בית מקדשנו, שדרך שם עולים השמימה כל התפילות של כל בני ישראל מכל העולם כולו".

לכן, הכותל המערבי הוא המקום הכי מתאים לערוך בו כינוס של ילדים לתורה ולתפילה.

אֶזְרָת הַמַּשְׁפָּחָה

על המסך מופיעה חידה מצוירת המביעה משפט, אותו הילדים מתבקשים לגלות. ניתן לילדים לנסות להסתכל ולהעלות השערות. אם מישהו אומר מילה נכונה – נכתוב את המילה הנכונה בסמיכות לאייקון המתאים. אם הילדים מתקשים, אפשר לעזור ולתת רמזים. אם גם זה לא עוזר, כדאי להתחיל לחשוף מילים בודדות, וכן הלאה, עד שהמשפט המלא ייחשף.

המשפט שקיבלנו (מופיע בשקופית הבאה):
**"אין העולם מתקיים אלא בזכות
 הבל פיהם של תינוקות של בית
 רבן"**

אנא דווקא בככותנו?

הרבי דיבר על כך מאות פעמים. על הכוח שיש דווקא לילדים ולילדות. לימוד התורה שלנו, התפילות שלנו, המצוות שלנו – שומרים על העולם. לכן הרבי קרא לערוך כנסים של ילדים ליד הכותל המערבי. בזמן קדוש, במקום קדוש, ועל ידי הילדים – זה הדבר הכי גדול שיכול להיות.

5

עבר – הווה – עתיד

דיברנו על לחבר את העבר אל ההווה. אז בואו נחזור כמעט חמישים שנה לאחור.

בחודש אלול תשל"ג הרבי שיגר מכתב מיוחד לעסקנים חינוכיים ונתן הוראות מפורשות לכנס את כל הילדים בכותל המערבי, באלול או בעשרת ימי תשובה.

זה היה כינוס הילדים הראשון בכותל שהרבי יזם, אחריו באו עוד רבים – ואת המסורת הזו אנחנו מחדשים ומתחברים אליה. במצגת אנחנו רואים דיווח מהעיתון מאותה תקופה, שמספר שבעקבות ההוראה של הרבי הגיעו לכותל אלפי ילדים.

כשאנחנו נתכנס בכותל, זה יהיה המשך לאותה הוראה של הרבי. זה באמת חיבור לעבר. אנחנו נתפלל בכותל יחד, כמו שהאבות ואולי אפילו הסבים של חלקנו עשו – על פי הבקשה וההוראה של הרבי.

(המכתב הנ"ל של הרבי מופיע בסוף המערך)

תורה, תפילה וצדקה

הרבי הורה מה צריך לעשות בכינוסי הילדים האלה.

אי רונה אצת אנסק ואנצוא לנו אילו אנושה
צבריק הרבי ביקש אצעות בכנוסי הילדים?

[המטרה: למצוא ולהתאים את שלושת הצמדים:
תורה – פסוקים, תפילה – אבינו מלכנו, צדקה
– מטבע לצדקה]. לבוגרים – נסמן בצבעים
שונים את הצמדים על גבי המסך, לצעירים –
נלחץ על הלבנים שמצאנו ונגלה אם צדקנו.

אנחנו מכירים את המשנה שאומרת ש"על שלושה דברים העולם עומד". על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות חסדים.

- "תורה" זו **תורה** כמובן,
- "גמילות חסדים" היא **צדקה**,
- ובחסידות מוסבר ש"עבודה" היא **עבודת התפילה**.

בכנס הזה שנערך בשנת תשל"ג, שאותו עשו בחודש אלול וגם בעשרת ימי תשובה, הרבי אמר לומר פסוקים (באותו זמן הרבי עוד לא בחר את כל שנים עשר הפסוקים), לתת מטבע לצדקה ולומר את תפילת "אבינו מלכנו" שאותה אומרים בתפילה בימים האלה.

7.

אחר הבעל שם טוב...

באותו מכתב הרבי הוסיף מילים מיוחדות מאד, וכתב שכל מחנך בכיתתו יסביר לילדים את דברי הבעל שם טוב, והרבי מביא נוסח מיוחד שמתחיל בפתיח "אמר הבעל שם טוב"...

בפועל, ההתרגשות מכל היוזמה הזו של הרבי הייתה גדולה מאד, במיוחד על רקע ההתייחסות החוזרת של הרבי לילדים באותה תקופה (מה שאחר כך התברר כפעולה רוחנית לקראת מלחמת יום הכיפורים שפרצה מיד אחר כך). בכינוס ילדים שנערך באותה עת אצל הרבי, החסיד ר' ברק'ה חן נעמד בנוכחות הרבי וחזר על הציטוט מתוך המכתב עצמו, החל מ"אמר הבעל שם טוב", וכל החסידים חזרו אחריו מילה במילה ויש אומרים שגם הרבי עצמו אמר יחד עם כולם.

הקטע המקורי במכתב מופיע באידיש, וכאן הבאנו את התרגום לעברית עם שינויים קלים, על מנת להקל על הקריאה וההבנה.

בואו נקרא ביחד את דברי הבעל שם טוב
חתוך המצאת.

אי מתנדב לקרוא בקול, וכואנו אחריו? המתנדב
צריך לעמוד במרכז הכיתה ולקרוא בקול,
עורה אחרי עורה. כל השאר חוכרים אחריו.

אמר הבעל שם טוב:
כל יהודי בא לעולם הזה
בשליחות מסימת
של תורה אור,
ובשליחות זו בתורה ומצוות
הוא הולך ונוסע -
הן בעירו והן במקום מגוריו
והן במסעיו.

נסביר לילדים בכמה מילים את משמעות הדברים: לכל אחד מאיתנו יש תפקיד. ה' נתן לנו כישרונות ותכונות, ושם אותנו במקום שבו אנחנו נמצאים. וזה לא סתם. זה כדי שנעשה בו מצוות, שנשתמש במה שיש לנו כדי לעשות מה שה' רוצה ולהאיר את הסביבה שלנו בדרך המיוחדת שלנו.

8.

כינוס ההקה הראשון לפני הקהל ה'תשפ"א

להזמין ילד או ללחוץ בעצמך על הלחצן פליי, להפעיל ארבע שניות ולעצור. ואז לשאול: מי מזהה את השיר? אפשר לעשות ככה כמה פעמים עד שמזהים. אחרי שמזהים להפעיל מהתחלה ולהשמיע את השיר, וכולם מצטרפים ושרים ביחד אם מכירים.

לכיתות הגבוהות יותר אפשר להוסיף אנקדוטה:

בשנת תשמ"ח, שהייתה שנת הקהל, הרבי עסק בנושא ה"הקהל" ב'שטרעס' צדון. כמעט בכל שיחה הרבי הככיר שהשנה היא "שנת הקהל", ועורר את החסידים לפעול ולעשות ב"הקהל". וחסידים, כמו חסידים, לא רק מקיימים כל הוראה של הרבי, אלא 'חייס' אותה בכל היותם. וכך נוצר הנאום של שנת הקהל, וליתר דיוק - שני הנאומים של שנת הקהל...
באותה שנה נערכו בירושלים כנס הקהל ארצי לכל חילוי צבאות השם, שבו הופיעה סך מקהלות צבאות השם. לקראת הארוץ הצדון, פנו המארגנים לר' יוסף מרטון עזריו השלום, שהיה "בעל מלאכה" חסידי ובעל ראש צדון, ובקשו ממנו להלחין "נאום הקהל". הרב מרטון נרתם למלאכה, וחבר נאום שמתחיל וסוהיל על מילות הפסוק. אבל כפי התברר שהמנצח של מקהלת הילדים, ר' ישרעל איזלסון, הלחין גם הוא נאום על אותו מילים... בכנס ההקהל עצמו, מקהלת צבאות השם שרה, כאובן, את נאום של המנצח - וכך מהר מאוד הוא הפך למהמנון הבית-רשמי של שנת הקהל.
בשנת הקהל הקודמת, כמעט שלושים שנה לאחר שהלחין, פרסם מחזק הנאום הכמעט-נשכח של ר' יוסף מרטון והפך למהמנון הא-רשמי של הקהל.

השנה יש עוד משהו מיוחד בכנס. זהו כמובן גם כנס הקהל, כי אנחנו
בפתחה של שנת הקהל!

לא אחר אפסיע

מי מתנדב לקרוא מה כתוב במצאת? (2 קופיות)
נקרא יחד את הקטע מתוך אכתב הרבי בשנת הקהל תש"ח.

רצוי לחזור בקצרה על הדברים ולהסביר אותם: לכל אחד, גם כל ילד שיושב כאן בכיתה, יש השפעה על החברים והאחים שלו. ובשנת הקהל כל אחד הוא כמו מלך. הוא צריך לאסוף את מי שסביבו ולדבר בפניהם. לחזק אותם בתורה ובמצוות, בהתנהגות חסידיית ובתפילה וכן הלאה.

10.

סיפור

נראה וידאו קצר, עם סיפור מיוחד על שנת הקהל.

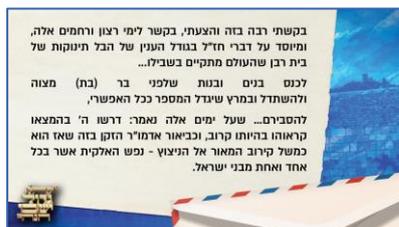
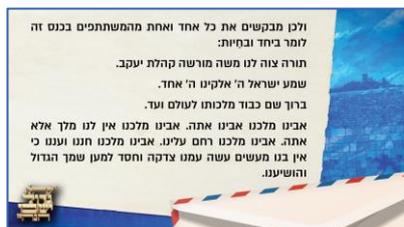
נפעיל את הוידאו המוטמע במצגת. הקישור מצריך חיבור אינטרנט. אם אין לכם אינטרנט בכיתה, תוכלו לצפות מראש בסיפור ולספר אותו בכיתה בעל פה:

אחזו כאן אצפייה בסיפור

מה לא אחר אפסיע יכול אעשות השנה, ספור אהקה?

לסיום, נקרא כמה קטעים מהמכתב של הרבי שהתחיל הכול, המכתב שעליו סיפרנו קודם:

בקשתי רבה בזה והצעתי, בקשר לימי רצון ורחמים אלה, ומיוסד על דברי חז"ל בגודל הענין של הבל תינוקות של בית רבן שהעולם מתקיים בשבילו...

לכנס בנים ובנות שלפני בר (בת) מצוה ולהשתדל ובמרץ שיגדל המספר ככל האפשרי,

להסבירם... שעל ימים אלה נאמר: דרשו ה' בהמצאו קרוב, וכביאור אדמו"ר הזקן בזה שאז הוא כמשל קירוב המאור אל הניצוץ - נפש האלקית אשר בכל אחד ואחת מבני ישראל.

ולכן מבקשים את כל אחד ואחת מהמשתתפים בכנס זה לומר ביחד ובקיות:

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב.

שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו.

אחר כך יבאר כל אחד ואחד מהמכנסים בכתתו (או אחד בקול רם לכולם):

אמר הבעל שם טוב: כל יהודי בא לעולם הזה החומרי בשליחות מסוימת של תורה אור, ובשליחות זו בתורה ומצוות הוא הולך ונוסע, הן בעירו והן במקום מגוריו והן במסעיו.

ומאחלים לכל אחד ואחת שימלאו שליחות זו בעתה ובזמנה ובהצלחה. ושיתברכו בכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

ובקשתי כפולה אשר אחר כך יתנו לכל אחד ואחת שתי מטבעות, אחת מתנה ממני... ואחת בבקשה שלי שימסרוה בתור שלוחי לצדקה.

בכבוד ובתודה רבה ונפשית על כל הנ"ל, ובברכת הצלחה בכל הנ"ל ולבשורות טובות בזה ובברכת כתיבה וחתימה טובה.

ילדים יקרים!

אתם זוכים באמת לקחת את העבר של הכותל ולהביא אותו אל ההווה ואל העתיד. להתחבר לכינוסי הילדים שהרבי קרא לעשות ולחזור ולהשתתף בהם. אחרי שנתיים שבהן לא התכנסנו בכותל עצמו, בגלל הקורונה, זוכרים בטח, השנה שוב מחדשים את המסורת וממש זוכים ל"הקהל את העם והטף, למען ישמעו ולמען ילמדו" – וגם מי שלא יהיה שם, נוכל לצפות ולהאזין ולהרגיש ממש כאילו אנחנו שם, כולנו יחד.

שנה טובה ומתוקה!

